

PARLAMENT DE CATALUNYA

Laura Borràs i Castanyer
Presidenta

Nomenament de l'expresident de la Generalitat Quim Torra com a fill adoptiu de Santa Coloma de Farners

Santa Coloma de Farners, 15 de maig de 2021

Molt bon dia. Molt honorable president de la Generalitat, alcaldessa, membres del consistori, diputats, alcaldes, regidors, família, tota la gent que avui assistiu a aquest acte, som aquí perquè el nostre estimat Quim Torra avui afegeix al títol de president de la Generalitat de Catalunya el de fill predilecte de Santa Coloma de Farners, que no sé quin dels dos li deu fer més il·lusió, però estic segura que el segon, aquest que rep avui, li donarà molts menys maldecaps que no pas el primer. I és bonic que rebí el títol de fill predilecte d'una ciutat on no va néixer, perquè va néixer a Blanes, però vosaltres, a Santa Coloma, ja ho feu, això d'adoptar persones extraordinàries. Ho va fer amb Vinyoli per poder celebrar l'Any Vinyoli. L'alcalde Antoni Solà va utilitzar el fet que Vinyoli està molt vinculat, certament, a Santa Coloma per lligar el 2013, que va ser l'Any Espriu, que sí que va néixer a Santa Coloma, al 2014, l'Any Vinyoli. Així és que amb el president Torra es confirma un vers del poeta Ponç Pons, que diu: «Un és d'on neix, però també de tots els llocs que estima. L'única pàtria és la vida.» I, per tant, avui es fa aquesta doble justícia, una justícia poètica.

Hi ha un escriptor, Joaquim Ruyra, que va passar la infantesa a Blanes, on va néixer el president, un escriptor que ell admira i que solia començar els seus reculls de narracions amb un avemaria. Això ens ho explica el mateix president en el seu *Viatge involuntari a la Catalunya impossible*, i diu: «És una llàstima haver perdut els bons costums.» Jo no començo amb un avemaria, president i Ruyra, espero que em perdoneu, però sí que emularé la presentació xammariana d'aquest llibre. Quim Torra no és ni historiador ni periodista; no necessita els títols per ser-ho. Ha remenat molts papers vells i ha perseguit totes les dades que pogués trobar sobre, per exemple, Eugeni Xammar, un periodista que va viure seixanta anys fora de Catalunya però que mai no va deixar de pensar-hi ni un instant, com ell; un periodista en qui ell ha pensat molt, com ha pensat molt en Armand Obiols, a qui anomena en aquest mateix llibre «el gran Bartleby català», o també «el Pigmalí de Mercè Rodoreda». Sobre aquest tema el president i jo tenim una lluita particular: ell, defensor d'Armand Obiols, i jo de Mercè Rodoreda.

PARLAMENT DE CATALUNYA

Laura Borràs i Castanyer
Presidenta

Parla quatre idiomes i ha viscut a Barcelona i a Suïssa. Li agrada la ratafia, la lectura i *El desconsol* de Llimona. Ha estat advocat i va dirigir una empresa asseguradora, que no li va assegurar gaire el futur convuls que va tenir després. Ha estat editor d'À Contra Vent, una editorial que, com s'ha dit, ha estat crucial i en què ell va desenvolupar una ingent tasca, que era necessària, de recuperació de la tradició periodística i literària catalana de la Segona República i l'exili. Ha escrit molts llibres –l'alcalde n'ha fet la glosa i ja ho ha explicat–, un dels quals el porto aquí, *Honorables*, un llibre molt honest en què s'adreça de tu a tu als qui considera els seus honorables. Comença amb Carrasco i Formiguera i acaba amb el president Macià, que són, segurament, dos dels homes, dues de les personalitats, del nostre país que ell més s'estima. En l'epíleg, però, parla de dos colomencs: de l'últim alcalde republicà i també del seu avi. Ha dirigit El Born Centre de Cultura i Memòria, la *Revista de Catalunya* i el Centre d'Estudis de Temes Contemporanis. Ha guanyat premis literaris com el Carles Rahola, que estic segura que li va causar una gran emoció, pel que representa, naturalment, Carles Rahola i també per haver-lo rebut a l'Auditori de Girona. I va ser vicepresident i president en funcions d'Òmnium, quan l'enyorada Muriel Casals va formar part de la llista de Junts pel Sí i va sortir escollida diputada i abans no el substituís un gran amic seu, també: Jordi Cuixart.

Però, per damunt de tot, ha estat president de la Generalitat de Catalunya, des del 2018 fins a aquest últim setembre. Ha estat, segurament, la presidència més difícil; una presidència amb presó, una presidència amb exili, una presidència amb repressió, una presidència, ho ha dit l'alcalde, amb incendis, aiguats, explosions de petroquímiques i la pitjor pandèmia que ha conegut la història de la humanitat, o almenys des de fa un segle.

Quim Torra és un gran amic dels seus amics, i és un honor poder-nos-hi comptar, uns amics entre els quals hi ha de Biel Majoral al lehendakari Ibarretxe, o Teresa Clota, o d'Amadeu Cuito a Antonio Baños, o la senyora Trueta.

No s'ha mogut mai de la defensa de la independència de Catalunya, ni de l'amor a la seva estimadíssima Carola i a la família preciosa que amb ella ha creat, amb la Carola, el Guillem, l'Helena i, des de fa un temps, el Tro i la Boira, que també s'han incorporat a la família.

Ha denunciat sempre, de manera insubornable, la vexació amb què el franquisme, tant el liquidat com el vigent, ha volgut i continua volent humiliar el seu poble i la seva llengua, que són el nostre poble i la nostra llengua.

PARLAMENT DE CATALUNYA

Laura Borràs i Castanyer
Presidenta

Reconeix ara una única capital al món, Santa Coloma, i al seu petit país, la Selva, se l'estima amb bogeria.

És un catalanista granític, un patriota de pedra picada. Diu ell mateix: «Sentir-se patriota és entendre el patriotisme com la passió per la llibertat.» I per això persevera i vol una pàtria lliure.

Pel que fa a la seva ideologia, respon ell mateix: república, democràcia, justícia social i llibertat. I afegeix: «I via fora!»

És un home intel·ligent. És un home molt intel·ligent. És un gran conversador, mordaç i bo com pocs. És un ciutadà del món amb les arrels al cor dels seus, el cor de Can Pau Ferrer i de la seva mare estimada.

El president, i des d'avui fill predilecte de Santa Coloma, va tancar el seu primer discurs d'investidura, ara fa tres anys, amb uns versos de Marià Villangómez: «Voler l'impossible ens cal, / i no que mori el desig.» La paraula «impossible» té molt a veure amb el president, i va tancar aquell discurs amb aquests versos. Jo vaig fer servir els versos d'un altre poeta i amic, Joan Manuel Homar, dos dies després, quan ja va ser proclamat president. Aquests versos diuen: «Ara ja sé per què el déus estimen / tot aquell que desitja l'impossible.»

Perquè ahir va fer tres anys d'aquell moment inoblidable en què l'estimat Quim Torra va esdevenir el 131è president de la Generalitat de Catalunya. Recordo perfectament els nervis dels dies previs, els nervis del mateix dia ultimant els detalls de l'acte, pujar l'escala d'honor del palau agafada del seu braç, dir un «sí» ben alt i ben clar quan em vaig aixecar de l'escó per votar-lo; recordo les abraçades d'abans i també les de després del discurs, i sobretot recordo l'emoció màxima de saber-ne el compromís de servir el país durant tot el seu mandat.

Mai no havia passat que algú esdevingués president del Govern sense formar part de famílies polítiques, ni sense venir estrictament del que es pot considerar la política de partit, i també aquest aspecte ha determinat l'excepcionalitat del moment i de la seva presidència.

Després van venir, segurament, els dos anys més durs de la seva vida. També deuen haver estat els més intensos, els més punyents, els més emocionants i irrepitibles; dos anys plens d'anècdotes que algun dia haurem d'explicar: DNI perduts pujant a

PARLAMENT DE CATALUNYA

Laura Borràs i Castanyer
Presidenta

un avió, cosa que va donar peu a un viatge surrealista per arribar a Berlín; gorres perdudes que eren emblemes a Twitter; tantes estones, converses, al Pati dels Tarongers, quan cau el sol a mitja tarda, amb el mestre Savall; moltes altres estones viscudes amb intensitat i emoció, algunes també molt sovint amb un altre diputat, Francesc de Dalmaes, al seu despatx del Parlament o a Canonges. Algun dia ho haurem d'explicar.

Jo he volgut parlar del que ha representat. No parlo de finals, avui em remeto als principis, perquè «tot és ara i res», i mai res no acaba. Aprenguem del que Quim Torra ha representat, especialment durant la pandèmia: com es va adreçar a la gent, malalt, tancat a palau, amb transparència i amb sinceritat, amb autocrítica i amb arguments que procedien dels experts, avançant-se a les mesures que després va acabar aplicant, tard i malament, el president de l'Estat espanyol. Admirem com ha tirat endavant amb les circumstàncies més adverses i com s'ha fet mereixedor de l'admiració i l'estima dels seus ciutadans, com qualsevol que hagi estat al seu costat i hagi recorregut els carrers i les places d'aquest país sap i ha copsat de primera mà perfectament. Estimem també l'home bo que hi ha darrere el president, perquè hi és, perquè ho és, i fins i tot les ànimes més negres que li han volgut fer tant de mal ho saben. Com deia Joan Sales: «La sagacitat per al bé? Ni la sospiten.»

Quin gran honor, farnerencs, colomins o colomencs, d'incorporar algú que s'estima tant la vostra ciutat i que l'ha donat a conèixer arreu. «I la natura em crida», va escriure Vinyoli, inspirant-se en el Rocar de Farners, i Santa Coloma ha cridat, finalment, el president, i avui el reconeixeu com a fill predilecte. Enhorabona per la iniciativa, alcaldessa, regidors, tot el consistori. I gràcies a tu per tot, president.

El 2016, abans del referèndum de l'U d'Octubre, que havia de capgirar-ho tot i que és a l'origen de la nostra lluita compartida, vas escriure, president: «Ho podem fer i ho podem fer bé, però hem de fer-ho junts. Tenim el mandat democràtic de fer-ho en divuit mesos, un compromís que lliga elegits amb electors. Hem passat del dret de decidir al deure d'autodeterminar-nos. Si som, siguem. Fem-ho. A córrer com el vent i a vèncer l'impossible.» Encara hi som, president, i tindrem presents els impossibles, perquè només em queda per dir que, com saps perfectament, la història del moviment catalanista és una història honorable. Ho has escrit tu, i tu en formes part com a molt honorable president del país, i ara també com a fill predilecte d'aquest petit país que portes al cor i que avui t'acull.

Enhorabona i moltíssimes gràcies.

PARLAMENT DE CATALUNYA

Laura Borràs i Castanyer
Presidenta